

jego twórczości stanowią rysunkowe portrety i karykatury znanych sanoczan (*Podobizna Maksymiliana Stuszkiewicza, Podobizna pracownika Starostwa Powiatowego w Sanoku, Podobizna inżyniera Maksymiliana Fingerhuta, Karykatura Staruszkiewicza – sędziego Sądu Okręgowego w Sanoku, Karykatura profesora Baranieckiego, Karykatura Jana Killara, Karykatura żony lekarza Herzigowej*, wszystkie tusz, pióro, Muz. Hist. Sanok). Postaci mieszkańców Sanoka artysta uwieczniał także w rzeźbie: *Profesor Kilar* [Kilar] z *Sanoka, Głowa artysty* [Ezriela] *Regenbogens* (być może tożsama z pracą *Portret malarza Regenbogens*, wyst. 1936), *Dyzio Epstein z Sanoka*, płaskorzeźba *Zygmunt Kaczkowski*, wszystkie gips, sygn., Muz. Hist. Sanok. Rzeźbiarskie portrety S. odznaczały się realizmem, niekiedy z lekką tendencją do uproszczenia i geometryzacji.

Prace oprócz wyż. wym.: Muz. Hist. Sanok – *Sanok*, ol., *Stare domy*, ol. płótno naklejone na dyktę, oba 1939, *Sanatorium dr Domańskiego w Sanoku, Zaulek Sanoka*, oba ol., *Procesja na rynku sanockim*, kredka, 1922, wszystkie sygn., *Karykatura Tadeusza Maławskiego, Karykatura Antoniego Wajdy, Karykatura Wilhelma Szomka, Karykatura kapitana Firka, Karykatura Antoniego Dorosza, Karykatura Augusta Bezuchy, Karykatura Wallnera - prokuratora Sądu w Sanoku, Karykatura Andrzeja Graseli, Karykatura profesora Baranieckiego (II), Karykatura profesora Klimka, Karykatura nauczycielki Rakoczy, Karykatura Tadeusza Michniowskiego, Karykatura urzędnika Iwanciowa, Podobizna profesora Stefana Lewickiego, Podobizna profesora Aleksandra Codello, Podobizna Wilhelma Kocyłowskiego, Podobizna mężczyzny, Podobizna Edmunda Stuszkiewicza, Podobizna urzędnika Bambrowicza, Podobizna Tadeusza Białachowskiego*, wszystkie tusz, pióro; rzeźby: *Głowa kobieca, Popiersie, Portret dra Karola Zaleskiego*, oraz płaskorzeźby: *Popiersie kobiety, Profil kobiety, Profil mężczyzny*, wszystkie gips, sygn.

Kur. Stanisławowski, 1905 nr 1038, s. 1; 1906 nr 1093, s. 1; 1914 nr 1507, s. 2; 1918 nr 1579, s. 2. – Dz. Rozkazów Wojskowych, 1919 nr 41, s. 991, 1001. – *Wystawa obrazów i rzeźb w 2. pułku strzelców podhalańskich w Sanoku*, Gaz. Podhalańska, 1922 nr 12, s. 3-4. – Roczn. oficerski 1923, W. 1923; 1924, W. 1924; 1928, W. 1928. – *Sztuki Piękne*, VI, 1930, s. 237. – *Wystawa obrazów i rzeźb w Sanoku*, Sanok 1930. – Przew. Gimnastyczny „Sokół”,

1936 nr 9-10, s. 266. – *Salon wiosenny 1936. Obrazy, rzeźba, grafika, tkaniny perskie, grafika hiszpańska*, TPSP, [Lw.] maj-lipiec 1936. – Roczn. Sanocki, II, 1967, s. 306 (Stefański S.); VII, 1995, s. 174 (Tarnawski A.). – *Muz. Hist. w Sanoku. Informator*, Muz. Okręgowe w Rzeszowie, Muz. Hist. w Sanoku, Rzeszów 1968, s. 49. – *Materiały ASP Kraków*, 2. – *Sanok w malarstwie i grafice. Kat. wystawy*, oprac. Biskupski R., Zajac E., Sanok 1973. – Gaz. Sanocka. Autosan, 1981 nr 5, s. 6. – (k), *Tablica ku czci „Sokołów” powróci na stare miejsce. W 70-lecie Niepodległej*, Gaz. Sanocka. Autosan, 1988 nr 28, s. 1-2. – Stefański S., *Kartki z niedawnej przeszłości Sanoka*, Sanok 1993, s. 38, 46, 51, 62. – *Sanok. Dzieje miasta*, oprac. Kiryk F., Kr. 1995. – Oberc F., *Motywy Sanu w twórczości sanockich artystów*, Zeszyty Arch. Ziemi Sanockiej, z. 2, 2002, s. 154 (i repr. na wkładce). – Roczn. Oficerski Rezerw, 1934, reprint, W.-Londyn 2003. – Romaniak A., *Sanok: fotografie archiwalne. Kat. zb., t. 2: Wydarzenia, uroczystości, imprezy*, Muz. Hist. w Sanoku, Sanok 2011. – Tenże, *Pamiętki po 2. Pułku Strzelców Podhalańskich z Sanoka. Kat. zb.*, Muz. Hist. w Sanoku, [Sanok] 2012, s. 68.

Arch. Państw. Muz. Auschwitz-Birkenau Oświęcim, nr 31543, Książka stanów dziennych, t. 1, s. 268, D-AuI-3/1; nr 172341, Sterbebuch [Księga zgonów], t. 4, s. 1041, D-AuI-2/6 (akt zgonu S. nr 5541/1942); fot. obozowa S. – IS PAN, materiały Słownika art. pol., 2 listy Doroty Szomko-Oseńkowskiej z Muz. Hist. w Sanoku, 26 i 30 I 2018 (spis prac S.); list Joanny Grabowskiej z Arch. ASP w Krakowie, 30 I 2018; list Wojciecha Płosy z Arch. Państw. Muz. Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu, 14 II 2018. – NAC, fot. artysty i jego kilku prac na wystawie w Sanoku 1930, sygnatury: 1-K-5188, 1-K-6138-1.

J. Różalska
uzup. J. Biriulow, U.M.

Sitka Karol, malarz, ur. 22 I 1862 Wola Justowska (obecnie cz. Krakowa), syn Karola i Marii z Bischowów. W ankiecie do publikacji *Czy wiesz, kto to jest?* podał, że uczęszczał do Gimnazjum św. Jacka w Krakowie oraz do tamtejszej SSP, gdzie uczył się u Jana Matejki; tymczasem ani w sprawozdaniach tegoż gimnazjum z l. 70. XIX w., ani w Materiałach ASP Kraków nie ma jego nazwiska.

Podobno pracował – nie wiadomo, w jakim charakterze – najpierw w Krakowie „u Gebethnera” (prawdopodobnie w krak. filii wyd. i księgarni Gebethner i Wolff), a potem we Lwowie

w wyd. Gustawa Seyfartha i, od 1926, w Państw. Wydawnictwie Książek Szkolnych. Mieszkał wówczas przy ul. Sakramentek 8.

Wystawiał jakoby „w Salonie Krak.” (zapewne w krak. TPSP). Na pewno wziął udział w wystawie obrazów i rzeźb w Zakopanem w styczniu 1907. Malował pejzaże z pol. gór i motywy wschodnie (ol.); jego prace znajdowały się w zb. pryw.

Czy wiesz, kto to jest?, red. Łoza S., W. 1938. – Nowa Reforma, 1907 nr 39, s. 2.

U.M.

Sitkiewicz Marcin, malarz, jezuita; ur. 8 XI 1681 Pruchnik k. Jarosławia, zm. 20 III 1760 Krosno. Pracował u jezuitów w Jarosławiu jako najemny krawiec. 30 VII 1716 wstąpił do nowicjatu w Krakowie przy kość. Św. Szczepana. Później jako krawiec pracował w Krasnymstawie (1718-20), Kamieńcu Podolskim (1720-22), Ostrogu (1722-23), Stanisławowie (1723-25) i Lwowie (1725-26). W źródłach wspomniano, że miał wcześniejsze przygotowanie malarskie. Na pocz. 1726 przybył do Krosna, gdzie pod kierunkiem franciszkanina Adama Swacha uczył się malarstwa, przede wszystkim techniki *al fresco*. Najpewniej aż do wyjazdu Swacha do Poznania (w październiku 1726) pomagał mu w wykonaniu malowideł w krośnieńskim kość. Jezuitów. W 1727 S. namalował samodzielnie freski w pokoju obok refektarza oraz w kaplicy sodalicyjnej w tej świątyni; t.r. wykonał również monogram IHS, herby fundatorów i obraz św. Ignacego jako wodza na elewację tegoż kość. od strony miasta (kość. rozebrano w 1807). Być może był autorem dekoracji okolicznościowych krośnieńskiego kość. Jezuitów z 1727 (grób Boży, dekoracje na uroczystość kanonizacji św. Stanisława Kostki i św. Ałojzego Gonzagi). Brak informacji o jego późniejszych pracach malarskich. W kolejnych latach notowany był w Lublinie (1733-34), Przemyślu (1734-39), Barze (1739-40), Kamieńcu Podolskim (1740-41), Lwowie (1741-43), Krośnie (1743-45), Przemyślu (1745-46) i w Krakowie przy kość. św. Barbary, gdzie pełnił różne funkcje. Od 1746 do końca życia przebywał w Krośnie.

Poplatek J., Paszenda J., *Słownik jezuitów artystów*, Kr. 1972. – Paszenda J., *O czterech malarzach epoki baroku*, BHS, XXXV, 1973 nr 2, s. 178-179. – *Encyklopedia*

wiedzy o jezuitach na ziemiach Polski i Litwy 1564-1995, oprac. Grzebień L., Kr. 1996. – Grzebień L., *Niezachowany kość. jezuicki w Krośnie nad Wisłokiem*, Roczniki Humanistyczne, L, 2002 z. 4, s. 287, 290. – Jank T., *Życie i twórczość malarska brata Adama Swacha (1668-1747)*, Kr. 2017, s. 105.

ANK, T Schn. 824, s. 815-816. – Archivum Romanum Societatis Jesu, Polonica 24-32: *Catalogi triennales 1717-1754*; Polonica 46, 49: *Catalogi breves 1717-1760*; Polonica 58 f. 250-250v: *Historia Collegi Crosnensis 1726-1727*; Polonica 58, f. 51: *Historia Collegii Jaroslaviensis ad S. Joannem 1716*. – Bibl. Ossolińskich, rkps 9550/II: Księga sprawozdań rektorów tzw. Rezygnacji, s. 146. – Österreichische Nationalbibliothek, Wiedeń, rkps 12417: *Historia Collegii Crosnensis*.

J. Paszenda
uzup. P. Kluz

Sitkovius Samuel, stolarz i snycerz w Lesznie; syn Jana, starszego cechu stolarzy w Lesznie (zmarłego 1688). Wzmiankowany wraz ze swym bratem Krystianem (ur. 1682) w związku ze sprzedażą kamienicy po ojcu.

Brosig.

M. Heydel

Sitkowski Edmund, malarz ścienny, ur. ok. 1802 Warszawa (?), zm. 23 X 1863 (w wieku 61 l.) tamże, pochowany na cmentarzu Powązkowskim; syn **Ignacego Sitkowskiego**, malarza, w 1815 porucznika gwardii municypalnej warsz. (ur. ok. 1760-66 Kurów, zm. 9 III 1842 Warszawa), i Katarzyny z Kisielnickich (Kisielewskich, Kisieleskich); żonaty z Salomeą Krüger (Krygier, Kryger), z którą miał co najmniej 4 dzieci (Szczepana, Marcelę Idę, Teresę Bonifację i Tomasza); brat malarza ściennego **Pawła Sitkowskiego** (ur. ok. 1812 Warszawa, zm. 14 IX 1860 tamże) i brat przyrodni malarza ściennego **Romana Tytusa Sitkowskiego** (ur. 30 I 1817 Warszawa, zm. 2 X 1868 tamże, syna Ignacego i Wiktorii z Bielickich 1° voto Przyłuckiej). W aktach metrykalnych S. określał się zarówno jako malarz pokojowy, jak i artysta malarz. Utrzymywał znajomość ze sztukatorem Wincentym Vincentim, który w 1848 trzymał do chrztu jego syna Szczepana (akt chrztu podpisał również Serafin Leati).